

[Landbrugsministeren.]

videre at en Jagtlov maa give Befolkningen nogenlunde Sikkerhed for, at den ikke bliver udsat for Overlast af Jægere, der ikke er sikre paa Haanden, og endelig, men det er jeg ikke saa enig med det ærede Medlem i, at man maa søge at indskrænke Jægerens Antal.

Hvis man ved Indførelse af Jagtkortene har opnaaet noget med Hensyn til de to første Spørgsmaal, vil jeg mene, man har opnaaet det gennem Opfyldelsen af det sidst nævnte Ønske. Man har maaske fremmet Vildtbestanden, og man har maaske skabt større Sikkerhed for Befolkningen, men det er efter min Mening kun sket ved, at Jægerens Antal er blevet indskrænket. Men saa spørger jeg: Er det nu rigtigt, at man for at opnaa disse to Formaal indskrænker Jægerens Antal ved Indførelse af Jagtkort? Og Spørgsmaalet er endvidere, om man paa denne Maade opnaar, at det bliver de Jægere, som ikke burde gaa paa Jagt, der bliver hindret i det. Hvis det holder Stik, skal jeg indrømme, at Jagtkortene har haft saa stor Værdi, at jeg vil være betænkelig ved at se dem afskaffet. Jeg tror imidlertid, det ærede Medlem Hr. Sevelsted har Ret i, at Jagtkortene ingenlunde er en retfærdig Foranstaltning, idet man ingenlunde kan sige, at man paa retfærdig Maade har opnaaet det Formaal at indskrænke Jægerens Antal.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich anviste en anden Vej til at opnaa det samme, en Vej, som jeg for mit Vedkommende finder langt mere retfærdig, nemlig at indføre en Ammunitionsskat. Det er jo givet, at hvad man nu har søgt at opnaa gennem Jagtkortene, nemlig at indskrænke Jægerens Antal, det kan man ogsaa opnaa ved at gøre selve Jagten dyrere, og jeg mener altsaa, at Ammunitionsskatten er en meget mere retfærdig Ordning end den nuværende. Gennem Jagttegnene hindrer man nemlig de fattigste i at gaa paa Jagt, hvorimod Jagttegnet jo ikke spiller nogen Rolle for dem, der har Raad til at betale det. Indfører man derimod en Ammunitionsskat, vil den jo komme til at gaa ud over dem, som skyder meget. Hvis Forlystelsesskat i det hele taget er noget retfærdigt og rigtigt, vil en Ammunitionsskat ogsaa være det, og i hvert Fald er den rimeligere end den nuværende Ordning med Jagttegnene.

Men der er jo en tredje Ordning, og det er den, vi foreslaar her. Den er efter min Mening den allermest retfærdige. Den gaar ud paa at ophæve Jagtkortene og gennemføre saa kraftige Fredningsbestemmelser, at

man sikrer Vildtet. Jeg er paa dette Punkt enig med det ærede Medlem Hr. Sevelsted, som sagde, at det kunde man meget vel gøre. Lovforslaget giver ogsaa Udtryk herfor, idet jeg paa forskellige Punkter har udvidet Fredningsbestemmelserne, og hvis man skulde mene, at de her foreslaaede Fredningsbestemmelser ikke er tilstrækkelige til at opnaa det tilsigtede Formaal, har jeg ikke noget imod at gøre dem endnu strengere, for min Mening med Lovforslagets Fremsættelse er ikke at ville medvirke til at udrydde Vildtet. De Bemærkninger, der er faldet her i Salen om, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil medvirke til i Løbet af kort Tid at udrydde Vildtet, dels ved at Jagtretten forenes med Brugsretten, dels ved Jagtkortenes Bortfald, tyder paa, at de Herrers Fantasi eller Fanatisme løber fuldkommen af med dem. Der er jo mange Steder i Landet, hvor Jagt- og Brugsretten er forenet, som det foreslaas her i Lovforslaget, — det er navnlig her paa Sjælland, at det ikke er Tilfældet — men udenfor Sjælland findes der da ogsaa Vildt, saa denne Argumentation er fuldkommen ved Siden af. Og hvad Jagtkortene angaar, saa kan denne Argumentation heller ikke være rigtig, for det var jo ikke saaledes, at Vildtet var fuldkommen udryddet, før vi fik indført Jagtkort. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, som er Ordfører for det Parti, der gennemførte Bestemmelsen om Jagtkortene, udtalte jo selv, at det var meget tvivlsomt, om disse Korts Indførelse har forøget Vildtbestanden. Jeg fik forleden Dag et Brev fra en Jæger, som undertegnede sig som Anti-Socialist, vel for at give til Kende, at han ikke var min politiske Meningsfælle, og at det altsaa ikke var af den Grund, han gav mig Tilslutning til Lovforslaget paa dette Punkt. Han udtalte som sin Opfattelse, at Jagtkortene ingenlunde har medvirket til at bevare Vildtet. Tværtimod, skrev han, for de Jægere, som nu løser Kort til 20 Kr., finder det i alt Fald nødvendigt at faa dræbt saa meget Vildt, at de faar Dækning for disse 20 Kr. og den Ammunition, de har brugt, og man kan derfor være sikker paa, at Jagtkortene gør mange af disse Jægere saa meget mere blodtørstige. Det var hans Opfattelse; jeg tør ikke udtale, om den er rigtig, men jeg er i alt Fald fuldkommen klar over, at man skal lede længe for at finde en Lov, der er en saa udpræget Klasselov som den nuværende Jagtlov, i alt Fald hvad Jagtkortene angaar, for hvis ikke det er en klassepræget Bestemmelse, at en Mand skal betale 20 Kr., enten han gaar paa Jagt een Dag eller hele Jagt-